

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715010225
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7715010225.7

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Jána Slovinského, v trestnej veci proti obžalovanému O. C., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. decembra 2021, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 29.6.2021, sp. zn. 4T/65/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Michalovce (ďalej len ako „okresný súd“) podľa § 285 písm. c/ Tr. por. O. C., nar.X.X.XXXX v Michalovciach, trvale bytom Strážske, U. XXX, H. .Č.. Z. XX, 311 80 Geisen, Deutschland (ďalej len ako „obžalovaný“) oslobodil spod skutku obžaloby kvalifikovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 28.11.2014 v čase okolo 23.45 h. v bare zv. Kocka na ul. Mierovej č. 226 v Strážskom na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadol pošk. O. O., D.. XX.X.XXXX, ktorého po predchádzajúcom slovnom incidente trikrát udrel päťou do pravej polovice tváre, čím takto poškodenému O. O. spôsobil zranenia a to pomliaždenie ľavej okoloočnicovej oblasti s povrchovou kožnou odreninou a krvným výronom, pomliaždenie ľavého očnému bulbu s poúrazovou mydriázou, poúrazové krvácanie v oblasti sietnice ľavého očnému bulbu a zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov s dobou dočasnej práceneschopnosti v trvaní 14 dní, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por., poškodených O. O., nar. XX.X.XXXX, bytom Strážske, O. XXX a spoločnosť Dôvera zdravotnú poisťovňu, a.s., IČO: 35 942 436, so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie okresný prokurátor. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorý svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v podstate všetci svedkovia potvrdili, že po napadnutí poškodeného obžalovaným tento opustil priestory baru bez toho, aby údery obžalovaného nejako opätovoľoval, pričom pred barom došlo k jeho ošetrovaniu, ktorý krvácal a mal zakrvavenú celú tvár. Súd podrobne poukazuje na každú jednu výpoveď svedka, poukazuje na znalecký posudok a výpoveď znalca MUDr. Juliana Tkáča, kde v súlade s touto výpoveďou vyznieva aj výpoveď znalca MUDr. Obtuloviča, ktorý vypovedal ku krvácaniu z nosa pri zranení, ktoré utrpel poškodený.

V nadväznosti na uvedené výpovede okresný súd poukázal na záznam z kamery umiestnenej pred vchodom do baru Kocka. Ďalej prvostupňový súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice, kde tento súd sa nestotožnil s hodnotiacimi úvahami okresného súdu vo vzťahu ku skutočnostiam, ktoré

vyplynuli z vykonaného dokazovania, nakoľko druhostupňový súd mal za to, že okresný súd nesprávne vyhodnotil výpoveď znalca MUDr. Obtuloviča.

Na základe uvedeného krajský súd uviedol, že aj po doplnení dokazovania, ktoré podľa názoru krajského súdu bolo jediné objektívne spôsobilé odstrániť dôvodné pochybnosti v existujúcej dôkaznej situácii, sa nepodarilo ozrejmiť podstatnú a jedinou rozhodujúcu skutočnosť, a preto aj naďalej pretrváva stav existencie dvoch protichodných skupín dôkazov.

Teda vina nebola jednoznačne preukázaná a obhajoba zase nebola jednoznačne vyvrátená. Okresný súd preto, pri rešpektovaní vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, konštatoval, že v zmysle zásady "in dubio pro reo", nie je možné konštatovať vinu obžalovaného.

Okresný súd viackrát v tomto konaní uznal obžalovaného za vinného na základe vykonaného dokazovania, avšak v zmysle právneho názoru rozhodol podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku. Pričom s posledným rozhodnutím okresného súdu sa nestotožňuje a poukazuje v stručnosti na vykonané dôkazy nasledovne:

Obžalovaný O. C. vinu na spáchanom skutku nepriznal. Uviedol, že to bol práve on, kto bol napadnutý poškodeným. Poškodený sa ho snažil provokovať a volať do bitky, čo však on odmietol. Poškodený ho napadol opakovane. Keď ho ale napadol druhýkrát, tak poškodeného reflexívne odsotil a to pravou rukou, kde poškodeného zasiahol niekde do oblasti krku, dolnej časti hlavy. Obžalovaný poprel, aby mal fyzicky napadnúť poškodeného päsťou, alebo nejakou ináč.

Poškodený O. O. uviedol, že ako prvý ho napadol obžalovaný tak, že do neho sotil oboma rukami do hrude. Tento úder ustal. Následne obžalovaný pristúpil k poškodenému a trikrát ho udrel päsťou do ľavej časti hlavy, do oka. Poškodený nijako nereagoval, iba si chytil hlavy, kde dostal údery a odišiel von v doprovode R. V. C.. Následkom napadnutia videl rozmazane, mal natrhnuté obočie a naprávali mu nos. Po napadnutí na terase vonku mu pomoc poskytol O., ktorý mu utieral krv, keďže mu krvácalo obočie aj nos. Krv sa mu pustila už v bare.

Svedok A. A. uviedol, že videl ako obžalovaný sotil poškodeného a potom videl ako poškodený prechádzal popri stole obžalovaného, tak obžalovaný vstal, otočil si poškodeného a tohto fyzicky napadol, kde ho udrel päsťou do oblasti hlavy dva až trikrát, načo poškodený ani nereagoval, akurát si chytil oboma rukami nos a odišiel z baru von. Krv na tvári poškodeného si svedok všimol až vonku pred barom, v bare si krv nevšimol, nakoľko si poškodený tvár zakrýval rukami.

Svedok O. O. uviedol, že videl ako obžalovaný vstal od svojho stola, chytil poškodeného za jeho ľavé rameno, akoby ho strhol a následne ho udrel do oblasti hlavy a to ľavej časti. Udieral ho päsťou niekoľkokrát, možno trikrát. Po týchto úderoch si poškodený chytil tvár rukami a odišiel von.

Svedok W. Y. uviedol, že videl ako obžalovaný v podstate poškodeného otočil a tomu dal rýchle údery do oblasti tváre. Po týchto úderoch poškodený vybehol von spoločne s C.H. alebo O.. Svedok potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania, keď uviedol, že obžalovaný udrel päsťou poškodeného asi trikrát do jeho ľavej časti tváre. Sv. O. okrem iného uviedol, že po predchádzajúcom sotení obžalovaného do poškodeného, tento chcel ísť vonku a keď prechádzali popri obžalovanom, tak svedok počul za sebou nejaký hluk a keď sa otočil, tak videl že poškodeného napáda obžalovaný a to tým spôsobom, že ho udrel trikrát do ľavej časti hlavy, do oblasti obočia a nosa. Následne po napadnutí R. vyviedol poškodeného von pred bar. Poškodený sa nijako obžalovanému nebránil, nakoľko išlo o rýchle údery.

Svedok A. Z. uviedol, že najprv obžalovaný sotil oboma rukami do hrude a potom keď chcel poškodený odísť, tak ho obžalovaný napadol a to tak, že ho chytil - za rameno, tohto otočil a udrel ho trikrát rýchlymi údermi. Po týchto úderoch poškodený s doprovodom odišiel z baru Kocka.

Svedok M. A. uviedol, že najprv obžalovaný napadol poškodeného a keď ho odtiahli, tak poškodený chcel odísť z baru, tak vtedy sa obžalovaný postavil a videl ako poškodeného udrel raz do oblasti hlavy, kde nevedel uviesť, či úderov bolo aj viac. Následne poškodený v doprovode vyšiel vonku pred bar. Po príchode k poškodenému si všimol krv na jeho tvári.

Svedok M. O. uviedol, že videl ako obžalovaný najprv poškodeného sotil do hrude rukami a potom keď chcel poškodený odísť z baru, tak obžalovaný vyskočil zo svojho boxu, chytil poškodeného za ľavé

rameno, tohto si otočil a udrel trikrát do oblasti tváre. Udieral ho do oblasti nosa a obočia. Po týchto úderoch sa poškodený chytil za nos a odišiel preč z baru. On údery neopätovoal.

Svedok M. R. uviedol, že on incident nevidel, len keď niekto povedal, že v bare sa niečo deje, prišiel pred bar, kde videl stáť poškodeného, s ktorým následne vyšiel pred bar. Po vyjdení z baru poškodeného začali jeho kamaráti utierať servítkami od krvi, pričom pripustil, že poškodeného utieral aj on, nakoľko aj on sám bol potom od krvi. Svedok vylúčil, aby mal napadnúť poškodeného. Vo veci vypovedal aj mestský policajt sv. F. A., ktorý dodal, že po príchode im C. oznámil, že poškodený bol napadnutý obžalovaným, a tiež im bolo povedané, že obžalovaný z miesta už ušiel preč. Po ich príchode na miesto mal poškodený celú tvár od krvi. Počas šetrenia na mieste, sv. R. k nim pristúpil a prihovárал sa za obžalovaného, aby ho nechali tak.

Naviac on osobne bol svedkom toho ako obžalovaný s manželkou vyhľadali otca poškodeného v práci, ktorý je tiež mestský policajt, a tam sa obžalovaný priznal ku skutku, priznal, že udrel jeho syna a oľutoval to a prisľúbil, že všetky náklady s liečením bude znášať on. Vtedy si obžalovaný aj kľakol na zem a ospravedlňoval sa. Totožne vypovedal aj ďalší mestský policajt sv. O. B.. K veci následne vypovedal aj otec poškodeného, sv. O. O. st., ktorý uviedol, že mu volal O., že obžalovaný zbil jeho syna. Na mieste sa stretol s mestskými policajtmi, ktorých predtým zavola. Títo už mali po jeho príchode jeho syna v aute, a títo mu povedali, čo sa vlastne stalo. Jeho syn bol zakrvavený a povedal mu, že keď odchádzal z baru, tak ho chytil za rameno ľavou rukou a pravou rukou ho trikrát udrel do oblasti tváre. Potom popísal aj stretnutie obžalovaného s jeho otcom, kde sa to snažil všetko urovnať a následne stretnutie obžalovaného, ktorý ho vyhľadal u neho v práci, kde sa priznal ku skutku, že napadol jeho syna. Vtedy si aj kľakol na zem.

K veci vypovedal ďalší mestský policajt sv. A. O., ktorý došiel na miesto a keď sa dozvedel čo sa stalo a následne došlo k zadržaniu obžalovaného, po tom, čo viedol vozidlo po požití alkoholických nápojov, tento im mal povedať, že "prijebal jednému".

Svedok L. Z., barman v bare Kocka, uviedol, že videl ako obžalovaný vystúpil zo svojho boxu a udrel poškodeného jedenkrát do oblasti tváre. Viac úderov nevidel. Na to poškodený opustil bar v doprovode. Po chvíli sa do baru vrátil O., ktorý žiadal od servítky, lebo poškodenému tiekla krv. Vo výhľade na miesto incidentu mal zákazníkov, ktorí sedeli na barových stoličkách.

Svedok O.D. H. uviedla, že v bare s obžalovaným a ostatnými oslavovali meniny obžalovaného. Dodala, že po prvej potýčke prišiel obžalovaný k stolu, zobral si pivo, zostal stáť, načo ho poškodený strčil zozadu, načo obžalovaný sa reflexívne otočil a tohto udrel pravou rukou do ľavého líca. V podstate ho odstrčil. Sv. U. Ž., okrem iného uviedla, že aj ona tam bola v spoločnosti obžalovaného a tiež zaregistrovala jeden úder zo strany obžalovaného voči poškodenému, ktorý následne v doprovode odišiel von pred bar.

Svedkyňa S. C., manželka obžalovaného, nebola pri skutku a preto sa k nemu vyjadriť nevedela, ale poprela, aby mal jej muž napadnúť poškodeného. K veci vypovedal aj znalec, ktorý vo veci vypracoval znalecký posudok, MUDr. Julián Tkáč, ktorý dodal, že poškodenému boli spôsobené zranenia a to pomliaždenie ľavej okoloočnicovej oblasti s povrchovou odreninou kožného krytu, zlomenina nosových kostí s posunom úlomkov doprava a pomliaždenie ľavého očného bulbu s poúrazovým rozšírením zrenice a drobným zakrvácaním sietnice. Výpoveď poškodeného nie je v rozpore so závermi znaleckého posudku. Ku krvácaniu po zlomenine nosových kostí uviedol, že sa jedná o krvácanie pomalé, venózne, ktoré nastupuje 5 až 10 sekúnd po úraze a nie je veľkého rozsahu. Tvár poškodeného nemusela byť ihneď po zranení zaliata veľkým množstvom krvi. K počtu úderov, znalec uviedol, že najpravdepodobnejšie boli objektívne zistené zranenia spôsobené dvoma údermi, jeden smeroval na oblasť ľavej očnice a druhý na oblasť nosa. Úderov mohlo byť aj viac, no tieto nemuseli zanechať známky poškodenia kožného krytu. V zmysle pokynu krajského súdu bol vo veci vypočutý aj znalec MUDr. Miroslav Obtulovič, ktorý okrem iného uviedol, že podľa kamerového záznamu, aj keď nie je vidieť vonkajšie poranenie, nie je vylúčené prítomné vnútorne poranenie, skôr sa jednalo o ľahké poranenie nosa, ktoré sa prejavilo asi menej intenzívnym krvácaním s kratšou dobou krvácania. Znalec vo všeobecnosti ku krvácaniu z nosa uviedol, že vzniká bezprostredne po úraze, kedy vzniká zlomenina nosa s posunom, dochádza k nemu v prvých sekundách, ale môže nastať aj bezprostredne hneď po tom úraze. Dochádza tu k silnejšiemu krvácaniu, kedy z nosa, z nosových dierok krv tečie, ale nestrieka, teda voľne vyteká, čo môže trvať 15 až 30 sekúnd. Následne krvácanie sa postupne v priebehu minúty

zvoľňuje a krv, pokiaľ sa nerobia nejaké zásahy na jej zastavenie, ako stlačenie nosa prstami alebo tamponáda, tak krv z nosa kvapká, čo môže trvať niekoľko minút. Neskôr, v priebehu 10 minút až pol hodiny, nastupuje puch nosa a prípadne rozvoj modriny. Nezainterosovaná osoba môže u zraneného krvácanie z nosa po úraze vnímať ihneď, ale toto môže byť viditeľné aj s odstupom niekoľkých sekúnd -10 až 15 sekúnd, čo závisí to od rozsahu poškodenia tkanív.

V priebehu súdneho pojednávania bol oboznámený aj kamerový záznam z baru Kocka, konkrétne z kamery umiestnenej pred vstupom do baru. Z týchto vyššie popísaných skutočností je nepochybné, že na danom mieste, v danom čase došlo ku skutku tak, ako je to uvedené v samotnej obžalobe, pričom uvedeného skutku sa dopustil obžalovaný O. C., keď fyzicky napadol poškodeného a to tohto uderil pästou do oblasti tváre. Aj samotný obžalovaný vo svojej výpovedi pripustil, že poškodeného uderil jedenkrát. Obžalovaný je usvedčovaný jednak samotným poškodeným, ale tiež ďalšími svedkami, ktorí priamo videli, čo sa odohralo, a to A. A., O. O., W. Y., O. C., A. Z., M. O. V. M. A.. Celkovo sa jedná o sedem svedkov, ktorí potvrdzujú výpoveď poškodeného. Svedok Z. videl jeden úder, ale tomuto bránil vo výhľade zákazníci sediaci na barových stoličkách. Aj dve svedkyne U. Ž. a O. ktorí boli v bare spoločne s obžalovaným videli jeden úder zo strany obžalovaného. Nepriamo výpovede svedkov potvrdzujú aj ďalšie výpovede osôb, ktoré došli na miesto bezprostredne po incidente a jedná sa o príslušníkov mestskej polície, a to F. A., O. B., A. O. a v neposlednom rade aj otec poškodeného O. O. st. Títo všetci riadne vypovedali o skutočnostiach, ktoré sa dozvedeli hneď po skutku, bezprostredne od poškodeného resp. tam prítomných osôb, resp. o zranení poškodeného vypovedali len to, čo videli a vnímali vlastnými zmyslami. Jedná sa celkovo o štrnásť osôb, ktoré či už priamo (osem osôb) alebo nepriamo usvedčujú obžalovaného z napadnutia poškodeného. Tento rad dôkazov je podporený aj nepriamo a to znaleckými posudkami, ale aj priamo výpoveďami znalcov MUDr. Juliana Tkáča a MUDr. Obtuloviča. MUDr. Julián Tkáč jednoznačne uviedol, že zranenia mohli vzniknúť tak, ako to uviedol poškodený. MUDr. Obtulovič sa vyjadroval k rozsahu krvácania z nosa pri zranení aké utrpel poškodený. Následne okresný súd na podklade právneho názoru krajského súdu svoje predchádzajúce rozhodnutie zmenil a na základe vyššie spomenutých dôkazov obžalovaného spod skutku obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil. Právny názor krajského súdu je založený na inom názore týkajúceho sa záverov znaleckého posudku MUDr. Obtuloviča. Krajský súd ďalej poukazuje na dve skupiny dôkazov, jednu svedčiacu proti obžalovanému a jednu svedčiacu v jeho prospech. Okresný prokurátor poukazuje na skutočnosť, že v neprospech obžalovaného svedčí celkovo 14 osôb a tieto priame, či nepriame výpovede sú podporené aj výpoveďami MUDr. Tkáča a MUDr. Obtuloviča. Ani MUDr. Tkáč, ani MUDr. Obtulovič nemohol vo svojom posudku uviesť, že zranenie sa stalo tak alebo tak. Znalci vychádzali z už vykonaných dôkazov, či v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom. Ani jeden z dvoch znalcov nepoprel, aby sa zranenia poškodeného vznikli tak ako to uviedol. Dokonca MUDr. Tkáč odsúhlasil mechanizmus vzniku zranení u poškodeného tak, ako to uviedol poškodený. V nadväznosti na tento posudok, a prehratý kamerový záznam, má byť vyhodnotený aj znalecký posudok MUDr. Obtuloviča, ktorý nepoprel, že poškodený mal v čase svojho odchodu z baru Kocka ním popísané zranenia.

Na preukázanie viny páchatel'a súdu majú postačovať jednak priame dôkazy - výpovede štrnástich osôb, ako aj nepriame dôkazy - výpoveď samotného obžalovaného, ktorý priznal napadnutie poškodeného a vypracované znalecké posudky, ktoré v súhrne poskytujú súdu ničím nenarušovanú líniu o tom, že skutok sa stal a tohto sa dopustil jedine obžalovaný O. C.. Bolo jednoznačne preukázané, že samotný obžalovaný C. po skutku najprv vyhľadal starého otca poškodeného a následne aj otca poškodeného, pred ktorým si dokonca kľakol na zem a ospravedlňoval sa, že napadol jeho syna, pričom sľúbil, že uhradí všetky náklady s liečením jeho syna. Postup súdu, ktorý podľa § 285 písm. c) Tr. por., na podklade právneho názoru krajského súdu, oslobodil obžalovaného spod obžaloby, považuje za nesprávny, nezákonný.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné:

Krajský súd v Košiciach v danej trestnej veci obžalovaného už opakovane rozhodoval o odvolaniach proti rozhodnutiu okresného súdu vo veci samej, pričom naposledy odvolací súd rozhodoval o odvolaní obžalovaného proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 4T/65/2015 zo dňa 14.1.2020, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu jedného roka a zároveň z časti priznal poškodenému nárok na náhradu škody a vo zvyšnej časti poškodeného odkázal na civilný proces. Krajský súd svojim uznesením 6To/29/2020 zo dňa 25.9.2020 v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. zrušil tento rozsudok okresného súdu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V citovanom uznesení krajský súd uviedol, že sa nestotožnil s hodnotiacimi úvahami okresného súdu vo vzťahu ku skutočnostiam, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, nakoľko má za to, že okresný súd si osvojil nesprávny obsahový význam tvrdení znalca MUDr. Obtuloviča, pokiaľ ide o posúdenie možnosti vzniku zranení poškodeného v bare, teda ešte pred tým, než bol zachytený na predmetnom kamerovom zázname.

Krajský súd preskúmaním výpovede menovaného znalca dospel k presvedčeniu, že znalec MUDr. Obtulovič, po vzhliadnutí predmetného kamerového záznamu, zachytávajúceho poškodeného po opustení baru, nevyhlásil, ale ani jednoznačne nepotvrdil prítomnosť zranení poškodeného, ktoré uvádza obžaloba, pričom práve doplnenie dokazovania o toto znalecké skúmanie, malo odstrániť dôvodné pochybnosti existujúce v danej dôkaznej situácii a umožniť prikloniť sa k jednej z dvojice protichodných skupín dôkazov. Konštatácie znalca, sa podľa názoru krajského súdu pohybujú len v rovine možnosti, v dôsledku čoho nemožno toto znalecké dokazovanie považovať za rozhodujúci dôkaz, na základe ktorého sa možno prikloniť k tej skupine dôkazov, ktoré svedčia o vine obžalovaného. Teda aj po doplnení vykonaného dokazovania v uloženom smere naďalej pretrváva stav skutkových pochybností, pričom ako už uviedol odvolací súd v predchádzajúcom svojom rozhodnutí, práve toto doplnené znalecké skúmanie, bolo posledným objektívnym dôkazom spôsobilým ustáliť dané skutkové pochybnosti a takýto stav neodstránených skutkových pochybností mal nájsť svoje vyjadrenie aj v postupe okresného súdu a byť zohľadnené v konečnom rozhodnutí o merite veci.

Preto odvolací súd uložil okresnému súdu, aby po vrátení veci na ďalšie konanie, sa okresný súd náležitým spôsobom vysporiadal s celým doposiaľ vykonaným dokazovaním a v zmysle už uvedených úvah a názorov posúdil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie vo veci.

Po vrátení veci okresnému súdu, tento sa dôsledne riadil vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu pri hodnotení existujúcej dôkaznej situácie a v súlade s ním korigoval svoje predchádzajúce hodnotiace úvahy a myšlienkové postupy v otázke posúdenia viny obžalovaného. Okresný súd teda nanovo prehodnotil celú dôkaznú situáciu, pričom venoval náležitú pozornosť aj samotnej existencii pretrvávajúcich skutkových pochybností o tom, či zabezpečený kamerový záznam reálne zachytáva tie zranenia, ktoré mal poškodenému spôsobiť obžalovaný a na podklade takéhoto hodnotenia vykonaných dôkazov, dospel okresný súd k názoru, že napriek vykonaniu všetkých dostupných dôkazov, ktoré by umožnili náležite preukázať skutkový stav veci sa nepodarilo ustáliť skutok stav do miery, ktorá by umožnila jednoznačne konštatovať vinu obžalovaného bez dôvodných pochybností. Uvedené bolo dôvodom pre oslobodenie obžalovaného spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c) Tr. por..

Zhrnúc vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., keď detailne a precízne vyhodnotil vykonané dokazovanie, hlavne pokiaľ ide o závery znaleckého dokazovania vo vzťahu ku prejavom zranenia poškodeného zachytené na zabezpečenom kamerovom zázname a na základe tohto postupu potom pristúpil k vlastnej rozhodovacej činnosti, v rámci ktorej vyslovil svoje hodnotiace závery. Okresný súd zrozumiteľným spôsobom popísal úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkaznej situácie, ktorá vzišla z vykonaného dokazovania, pričom jeho myšlienkové postupy vyznievajú logicky, majú svoj podklad vo vykonanom dokazovaní a sú posúdené v súlade so zákonom, v dôsledku čoho dospel okresný súd ku správny skutkový a právny záverom.

Okresný súd sa v dostatočnej miere venoval aj obhajobe obžalovaného, túto vecne posúdil a následne aj kriticky konfrontoval s ďalšími vykonanými dôkazmi, pričom odvolací súd sa v plnej miere stotožnil s úvahami a závermi okresného súdu, nakoľko ich hodnotí ako logické, odôvodnené a vecne správne.

Vo vzťahu k hodnoteniu dôkaznej situácie považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že už v predchádzajúcich svojich rozhodnutiach v tejto trestnej veci uviedol, že výsledkom doposiaľ vykonaného dokazovania v danej trestnej veci existujú dve skupiny protichodných dôkazov, kde jedna skupina svedčí v prospech viny a druhá v prospech neviny obžalovaného, pričom posledným rozhodujúcim momentom, ktorý mal a mohol umožniť súdu prikloniť sa k tej, či onej skupine dôkazov bolo doplnenie vykonaného dokazovania o znalecké posúdenie prejavov poranení podľa kamerového záznamu, čo malo byť aj základom pre vyhodnotenie hodnovernosti výpovedí vypočutých svedkov. Toto znalecké posúdenie však neprinieslo jednoznačný a nepochybný záver o tom, že na kamerovom zázname sú zachytené také prejavy zranenia poškodeného, ktoré sú kladené obžalovanému za vinu a teda, že inkriminované zranenia má poškodený už v okamihu keď opúšťa daný bar t.j. bezprostredne po útoku zo strany obžalovaného. Keďže znalec takto jednoznačne a kategoricky nepopisuje zranenia poškodeného na zaistenom kamerovom zázname, nebola v dôsledku uvedeného vyvrátená obhajoba obžalovaného, s ktorou sa musel súd zaoberať a zákonite dané pochybnosti, cez uplatnenie zásady in dubio pro reo, sa museli vyhodnotiť v prospech obžalovaného.

Hodnotenie vykonaného dokazovania z pohľadu posúdenia trestnej zodpovednosti obžalovaného za stíhaný skutok sa javia odvolaciemu súdu ako skutkovo a právne správne, pričom ani odvolanie prokurátora neprednieslo žiadnu takú argumentáciu, ktorá by spochybnila správnosť uvedených úvah, v dôsledku čoho by musel krajský súd prehodnotiť tento svoj právny názor. Za týchto okolností krajský súd naďalej zotrváva na svojom právnom názore a nemá žiaden vecný dôvod na ňom nič meniť.

Odvolací súd sa v tomto smere plne stotožnil s rozhodnutím okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. a v podrobnostiach odkazuje na vyčerpávajúce a precízne odôvodnenie napadnutého rozsudku, ako aj na správnu aplikáciu zásady in dubio pro reo na skutok obžalovaného.

Aj po formálnej stránke rozsudok spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vo vzťahu ku konaniu obžalovaného vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Rovnako vyčerpávajúco odôvodnil okresný súd aj skutočnosti svedčiace v prospech obžalovaného na ktoré poukázala obhajoba obžalovaného, pričom so spôsobom jeho odôvodnenia sa odvolací súd v plnej miere stotožnil a v podobnostiach na ne odkazuje.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia z pohľadu odvolacích námietok prokurátora dospel k záveru, že žiadna z týchto námietok nie je dôvodná. Je potrebné súhlasiť s tvrdeniami a argumentáciou prokurátora, že skutočne ním uvedení svedkovia priamo či nepriamo skutočne usvedčujú vo svojej podstate obžalovaného z konania, ktoré sa mu kladie za vinu obžalobou, v dôsledku čoho ich možno celkom oprávnenne označiť za dôkazy svedčiace jednoznačne v neprospech obžalovaného. Krajský súd nikdy nepopieral existenciu týchto dôkazov, avšak na druhej strane pri nezaujatom pohľade na vec treba uznať, že existujú aj dôkazy, ktoré síce nepreukazujú jednoznačnú nevinnosť obžalovaného, avšak minimálne spochybňujú jeho vinu po kvalitatívnej stránke do tej miery, že bolo potrebné im venovať náležitú pozornosť a zodpovedne ich vyhodnotiť. Prokurátorom použité odvolacie námietky poukazujú len na tie dôkazy, ktoré svedčia v neprospech obžalovaného, pričom bez racionálnych dôkazov sa snaží zľahčovať druhú skupinu dôkazov, čo možno považovať za subjektívny a prirodzený postoj procesnej strany v kontradiktórnom systéme súdneho konania. Medzi procesnými stranami stojí súd, ktorý musí rozhodovať nezávisle, objektívne a v súlade so zákonom, pričom musí sa zaoberať aj obhajobou obžalovaného.

V nadväznosti na odvolacie námietky prokurátora odvolací súd opätovne poukazuje na výstižné a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku s ktorým sa nadriadený súd v celom rozsahu stotožňuje ako s vecne správnym vyhodnotením preukázaného dôkazného stavu preto na neho v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v danej súvislosti poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v konkrétnostiach poukazuje na vyhodnotenie zisteného skutkového stavu ako aj na skutkové a právne závery okresného súdu.

Z uvedených dôvodov považuje odvolací súd odvolanie prokurátora za nedôvodné a to aj napriek tomu, že k samotnému fyzickými napadnutiu sa obžalovaný prakticky priznal, avšak nebolo dokázané, že by spôsobil tie zranenia, ktoré sú uvedené v obžalobe.

Z vyššie uvedených dôvodov nadriadený súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.